

Šlienavos ir Viršūžiglio parapijų leidinys

Sveika tamsta, mano sena drauge, vėl atėjau su tavimi pasikalbėti..., nes švelniai šliaužianti tavoji gyvenimo vizija vis palieka savo sėklas, – kol aš galbūt miegu, ar patogiai įsitaisęs, žiūriu į savas gyvenimo dienas ir naktis.

Beť manoji gyvenimo vizija, kurią turiu, kuri yra pasodinta manyje paties Kūrėjo, vis tiek lieka gyva, nors ir tylos garse!

Neramiais sapnais kartais vaikščioju vienas siaurų gatvelių akmenimis, ir kartais tarsi išgirstu kažką man kalbant: „Šalia gatvės lempos pasitaisyk apykaklę, nes šaltoka ir drėgna.“

Ten mano akis badė neoninės šviesos blyksniai, kaip kad oazė kai kur įsibraudama ar bando įsibrauti į dykumą... Ir pripildė tada mane tas patys tylos garsas, kuriame pamačiau dešimt tūkstančių žmonių, o gal ir daugiau, – žmones, kurie kalba nekalbėdami; žmones, kurie girdi nesiklausydami; žmones, rašančius dainas, kurių balsai niekada neskambėjo... Ir niekas iš jų nediršo sutrikdykite to tylos garso!

„Kvailiai!“, – pasakiau aš, – „jūs nepažįstate tylos. Nežinote, kad dykumos tyla kaip vėžys auga ir išauga į gyvybės pilną oazę... Klausykite žodžių, kad suprastumėte; paimkite mano rankas, kad galėtumėte pasiekti ir pajusti.“

Beť mano žodžiai krito kaip tylūs lietaus lašai, ir aidėjo tylos šuliniuose. O žmonės..., nusilenkė ir meldėsi tam neoniniam dievui, kurį jie patys susikūrė...

Beť toje tylos ir žmonių pilnoje dykumoje blykstelėjo ženklas su savu įspėjimu, žodžiais, kuriuos kažkas buvo pakabinęs net akmeninės gatvės iškabojė: „Žmogus gyvas! Ir ne vien duona...“

Tada vėl sušnibždėjau tylos garsu...

*“Žmogus gyvas ne vien duona,
bet ir kiekvienu žodžiu, kuris išeina iš Dievo lūpų.” Mt 4, 4b*

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Išt 26, 4–10; Ps 90, 1–2. 10–15; Rom 10, 8–13

Psalmės atliepas

Viešpatie, sielvarte su manim drauge būki.

Evangelija pagal Luką (4, 1–13)

Kupinas Šventosios Dvasios Jėzus grįžo nuo Jordano, ir Dvasia jį vedžiojo po dykumą keturiasdešimt dienų, ir jis buvo velnio gundomas. Jis nieko nevalgė per tas dienas ir, joms pasibaigus, buvo alkanas. Tuomet velnias jam tarė: „Jei tu Dievo Sūnus, liepk šitam akmeniui pavirsti duona“. Jėzus jam atsakė: „Parašyta: *žmogus gyvas ne viena duona!*“

Tada velnias, pavėdėjęs jį aukščiau, viena akimirka parodė jam visas pasaulio karalystes ir tarė: „Duosiu tau visą jų valdžią ir didybę; jos man atiduotos, ir kam noriu, tam jas dovanuoju. Taigi, jei parpuolęs ant žemės pagarbinsi mane, visa bus tavo“. O Jėzus jam atsakė: „Parašyta: *Viešpatij, savo Dievą, tegarbink ir jam vienam tetarnauk!*“

Dar nusivedė jį velnias į Jeruzalę, pastatė ant šventyklos šelmens ir tarė: „Jei tu Dievo Sūnus, pulk nuo čia žemyn, nes parašyta: *Jis palieps savo angelams sergėti tave ir dar: Jie nešios tave ant rankų, kad neužsigautum kojos į akmenį!*“

Jėzus jam atkirto: „Pasakyta: *Negundyk Viešpaties, savo Dievo!*“

Visokius gundymus baigęs, velnias atsitraukė nuo jo iki laiko.

Evangelijos komentaras:

Išengiame į gavėnios – pasiruošimo Velykų įvykio šventimui ir apmąstymo laiką. Tai ypatinga dvasinė kelionė, kurios metu prisimename Dievo gailestingumą ir Jo begalinę meilę žmonėms. O taip pat – kaip mus, pasmerktus mirčiai žmonės ir svetimus tiek Dievui, tiek sau patiems, Jis surado ir leido patirti, kas yra meilė.

Gavėnia susijusi su ypatinga dvasine nuostata, kai stengiamės iš savo gyvenimo pašalinti tai, kas musms trukdo būti ir gyventi su Dievu. Neveltui gavėnia prasideda Pelenų liturgija.

Pelenai mums primena apie mūsų pačių gyvenimo trapumą bei laikinumą, ir trapumą visų dalykų, kuriuos mes turime šioje žemėje ir kurie neretai mums užgožia Evangeliją, kai pamirštame Kūrėtą ir tai, kad esame pašaukti būti Dievo vaikai.

Iš čia ir pasninkas – mūsų menkos, bet vis dėlto ryžtingos valios pastanga prisiminti, kad mūsų gyvenimas nėra vien kūnas ir kraujas ir kad esame Dievo sukurtos ne tik kūniškos, bet ir dvasinės būtybės, kurių sielos dėl gyvenimo rūpesčių ir rutinos negauna tinkamo maisto.

Tačiau gavėnios laike nesunku įpulti į tam tikras pagundas. Pirmiausia – įsivaizduoti, kad pasninkais ir keliomis minutėmis daugiau maldų nei įprasta mes labai pradžiuoginsime Dievą, ir kad viso to reikia Jam. Ne, Jam to nereikia... Mus reikia!

Antra – lengva pasninką paversti tam tikra sudvasinta dieta, kurios rezultatai matuojami ant svarstyklių, pamirštant, kam apskrtai skirtas šis laikas. Trečia – pernelyg uoliai užsimti savo dvasinėmis paieškomis, susierzinant ir supykstant ant kiekvieno namiškio ar kito žmogaus, kuris mus drįsta „trukdyti“ ir taip „išblaško“ mūsų dvasinį nusiteikimą.

Dievas per pranašą Izaiją prabyla apie pasninkaujančius izraelitus, kurie apsilvilkę ašutinėmis ir pasibarstę galvas pelenais lyg ir turėtų būti pavyzdys, kaip turėtų elgtis uolus religingas žmogus. Suprantamas uoliųjų stebėjimasis, kodėl Dievas niekaip neatsako į maldas. Juk atlikta visa, ko reikia. Bet pats Dievas parodo tai, ką žmonės (aš ir tu) pamiršo: patį Dievą ir kitą žmogų.

Taigi ir mūsų gavėnios laikas bus palaimintas ir vaisingas, jei išgirsime, ką kalba Dievas. Kaip? Įsiklausydami į Jo Žodį. Gavėnios laikas bus prasmingas, jei norėsime pasikeisti, pastebėsime savyje puikybę ir užsimanysime ją mažinti; jei pastebėsime savo apsilaidumus ir beprasmiškai nugyventas valandas, dienas, metus, ir norėsime pasikeisti. Šis laikas bus prasmingas, jei trokšime susitaikymo ir taikos su kitais žmonėmis ir pažvelgsime į kitą žmogų, kad ir visiškai nepažįstamą ir tolimą, kuriam reikia mūsų pagalbos, ne kaip į naštą ar vargą, bet kaip į Dievo mylimą kūrinį, kuris nėra svetimas, bet savas, artimas ir man.

Popiežius Pranciškus:

„Gavėnia kviečia mus atsiversti, pakeisti mąstyseną“

„Nepailskime daryti gera; jei neaptingsime, savo metu pjausime derlių! Tad, kol turime laiko, darykime gera visiems.“ (Gal 6, 9–10a)

Brangūs broliai ir seserys, gavėnia yra palankus asmeninio ir bendruomeninio atsinaujinimo metas, vedantis mus į mirusio ir prisikėlusio Jėzaus Kristaus Velykas. Gavėnios kelionėje mums bus naudinga apmąstyti šventojo Pauliaus raginimą galatams: „Nepailskime daryti gera; jei neaptingsime, savo metu pjausime derlių! Tad, kol turime laiko (kairós), darykime gera visiems“ (Gal 6, 9–10a).

1. SĖJA IR PJŪTIS

Šioje ištraukoje apaštalas primena labai brangų Jėzui sėjos ir pjūties įvaizdį (plg. Mt 13). Šventasis Paulius mums kalba apie kairós: tai palankus metas sėti gėrį, kad gautume derlių. Kas mums yra tas palankus metas? Gavėnia tikrai yra toks metas, tačiau tai pasakytina ir apie visą mūsų žemiškąjį gyvenimą, kurio įvaizdis yra gavėnia (1). Pernelyg dažnai mūsų gyvenime vyrauja godumas ir puikybė, noras turėti, kaupiti ir vartoti, kaip rodo Evangelijos palyginime aprašytas kvailas žmogus, kuris manė, kad jo gyvenimas yra saugus ir laimingas dėl didelio derliaus, kurį jis surinko į savo klojimus (plg. Lk 12, 16–21). Gavėnia kviečia mus atsiversti, pakeisti mąstyseną, kad gyvenimo tiesa ir grožis būtų įprasminamas ne tiek turėjimu, kiek veikiau dovanojimu, ne tiek kaupimu, kiek gėrio sėjimu ir dalijimusi.

Pirmasis žemdirbys yra pats Dievas, kuris dosniai „toliau sėja gėrio sėklas žmonijoje“ (Fratelli tutti, 54). Per gavėnią esame kviečiami atsiliepti į Dievo dovaną – priimti jo „gyvą, veiksmingą“ žodį (Žyd 4, 12). Atidus Dievo žodžio klausymasis ugdo klusnumą jo veikimui (plg. Jok 1, 22), ir tai daro mūsų gyvenimą vaisingą. Jei tai jau teikia mums džiaugsmą, dar labiau džiugina kvietimas būti „Dievo bendradarbiais“ (1 Kor 3, 9) ir gerai išnaudoti dabartinį laiką (plg. Ef 5, 16), kad ir mes galėtume sėti gėrio sėklas. Kvietimą sėti gėrį reikia laikyti ne našta, bet malone, kuria Kūrėjas nori mus padaryti aktyviais jo vaisingo didžiadvasiškumo dalininkais.

O derlius? Argi sėjama ne siekiant derliaus? Tikrai taip. Glaudų ryšį tarp sėjos ir derliaus nuėmimo patvirtina pats šventasis Paulius sakydamas: „Kas šykščiai sėja, šykščiai ir pjaus, o kas dosniai sėja, dosniai ir pjaus“ (2 Kor 2, 3). Tačiau apie kokį derlių čia kalbama? Pirmieji pasėto gėrio vaisiai yra mumyse pačiuose ir mūsų kasdėniuose santykiuose, net mažiausiuose gerumo gestuose. Dieve joks meilės aktas, kad ir koks menkas jis būtų, ir joks „dosnus triušas“ neprაžūva (plg. Evangelii gaudium, 279). Kaip medis pažįstamas iš vaisių (plg. Mt 7, 16–20), taip šviečia ir gerų darbų kupinas gyvenimas (plg. Mt 5, 14–16) ir skleidžia pasaulyje Kristaus kvapą (plg. 2 Kor 2, 15). Kai išvaduoti iš nuodėmės tarnaujame Dievui, tai duoda šventumo vaisių visų išganymui (plg. Rom 6, 22).

Iš tikrųjų mums duota pamatyti tik nedidelę dalį sėjos vaisių, nes, pasak Evangelijos priežodžio, „vienas pasėja, o kitas nupjauna“ (Jn 4, 37). Būtent sėdami kitų labai tampame Dievo didžiadvasiškumo dalininkais: „didis kilnumas yra gebėti inicijuoti procesus, kurių vaisius surinks kiti, viliantis, kad pasėtas gėris turi slaptą galią“ (Fratelli tutti, 196). Sėdami gėrį kitiems, išsilaisviname iš siauros asmeninės naudos logikos ir suteikiame savo veiksmams platų neatlyginamo dovanojimo užmojį, ir tai įtraukia mus į nuostabią maloningų Dievo planų panoramą.

Dievo žodis dar labiau praplečia ir pakylėja mūsų žvilgsnį: jis mums skelbia, kad pats tikriausias derlius yra eschatologinis, paskutinės dienos, dienos be saulėlydžio derlius. Galutinai subrandinti mūsų gyvenimo ir veiklos vaisiai yra „amžinojo gyvenimo vaisiai“ (Jn 4, 36), tai bus mūsų „lobis danguje“ (Lk 12, 33; 18, 22). Pats Jėzus, norėdamas išreikšti savo mirties ir prisikėlimo slėpinį, pateikia grūdo, kuris miršta žemėje ir duoda vaisių, įvaizdį (plg. Jn 12, 24); o šventasis Paulius jį vėl pasitelkia kalbėdamas apie kūno prisikėlimą: „Sėjamas gendantis

Pradėjome GAVĖNIĄ – kartu ruošiamės Velykų šventei

Gavėnios laikas yra 40 dienų kelionė nuo Pelenų dienos iki Velykų šventimo savaitės. Tai aktyvus laikas, veikimo laikas. Šiame laike mums padės gavėniški darbai: malda, išmalda ir pasninko darbai.

Gavėnios liturgija mokys atgailos ir nusizeminimo. Vilties maldos, Kryžiaus kelio apmąstymas, rekolekcijos, kreipiant dėmesį į savus netobulumus, kuriuos galbūt imsime ir norėsime pataisyti. Gilinsimės į mūsų tikėjimą, kurio pamatas yra Velykų įvykis – Jėzaus kančia, mirtis ir Prisikėlimas.

Kryžiaus kelio apmąstymas

Gavėnios sekmadieniais, Šlienavos bažnyčioje, pusę valandos prieš 9 val. Eucharistijos šventimą, apmąstomas Kryžiaus Kelias. Kviečiame visus į šią gavėnišką liturgiją.

Kovo 11-oji

Antradienį minėsime Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dieną. Tad susirinkime Eucharistijos šventimui, Šlienavos bažnyčioje, 12 val.

Šioje didelėje mums, lietuviams, dienoje kartu padėkosime Dievui ir vieni kitiems už tai, kame gyvename: už tėvynę, namus, šeimą, laisvo žmogaus gyvenimą.

JEI TIKRAI NORITE PASNINKAUTI PER GAVĖNIĄ...

Atsisakykite blogų žodžių ir sakykite malonius žodžius.

Atsisakykite liūdesio ir būkite pilni dėkingumo.

Atsisakykite pykčio ir būkite pilni kantrybės.

Atsisakykite pesimizmo ir būkite pilni vilties.

Atsisakykite nerimo, vietoj to, pasitikėkite pačiu Dievu.

Atsisakykite skundų ir ieškokite paprastumo.

Atsisakykite spaudimo ir būkite pamaldūs.

Atsisakykite pagiežos ir pripildykite savo širdį džiaugsmu.

Atsisakykite savanaudiškumo ir būkite jautrūs kitam.

Atsisakykite nepasitenkinimo ir mokėkite susitaikyti su kitu.

Atsisakykite žodžių ir pabūkite tyloje, kad išgirstumėm kitą...

Gavėnia yra gražus laikas, kuriame mokinamės ir dalintisi!

Besiruošdami Velykų šventei, turėdami tam išskirtą laiką, jame bandome ir pasninkauti. Pasninkas yra dalinimasis su kitais būdas.

Panašiai kaip ir per adventą, taip ir dabar, – dalyvaukime ir pasninke. Tai, ką sutauptysime, atimdami nuo savęs, tai skirsime dviems šeimoms. Bažnyčioje rasime tam skirtą aukoms-pinigams dėžutę, su užrašu "Gavėnios pasninko vaisiai". Dėkojame Jums!

Klausimai ir atsakymai apie krikščionišką mūsų gyvenimą – ALFA KURSAS

Šlienavos parapijos namuose, sekmadieniais, po 13 val. Eucharistijos šventimo vyksta ALFA KURSAS. Vedėjas: Vytautas Salinis. Kviečiame visus!

kūnas, keliasi negendantis. Sėjamas prastas, keliasi garbingas. Sėjamas silpnas, keliasi galingas. Sėjamas juslinis kūnas, keliasi dvasinis kūnas" (1 Kor 15, 42–44). Ši viltis yra didžioji šviesa, kurią prisikėlęs Kristus atneša pasauliui, nes „jei vien dėl šio gyvenimo dėjome savo viltis į Kristų, tai mes labiausia apgailėtini iš visų žmonių. Bet dabar Kristus tikrai yra prikeltas iš numirusių kaip užmigusiųjų pirmgimis" (1 Kor 15, 19–20), kad tie, kurie meile yra „suaugę su jo mirties paveikslu" (Rom 6, 5), būtų susivieniję ir su jo prisikėlimu amžinajam gyvenimui (plg. Jn 5, 29). „Tuomet teisieji spindės kaip saulė savo Tėvo karalystėje" (Mt 13, 43).

Bus daugiau.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.

Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; jm. kodas: 191289430,

AB "Svebank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Leidinį paruošė kun. Rimas.